

UMMÆLI FRÁ REVSIRÆTTARRÁÐNUM

Frá fundi 21.09.21

Áðrenn fundin var hetta tilfarið sent ráðslimunum:

- 1) Uppskot til lögtingslóg um broyting í lovbekendtgørrelse om straffeloven (Revsilógin) (Samtykkigrundað neyðtøka, herðing av revsing fyri neyðtøku og fyri samlegu við barn undir 15 ár, um gerningsmaðurin hevur gjørt sær dælt av síni kropsligu ella sálarligu yvirvág, herðing av revsing fyri blúnisbrot og forboð til dømd fyri ávís kynslig brotsverk.)
- 2) Grein úr Cardozo Law Review um hugtakið samtykki í hesum høpi.
- 3) Betænkning nr. 1574 frá danska revsirættarráðnum, har ráðið 10-1 mælti frá eini samtykkibaseraðari loysn og heldur enn eini meira umfatandi “frivilligheds” loysn.
- 4) Betænkning 1531 frá danska revsirættarráðnum, sum problematiserar politiska neyvstýring av nivieaum av revsing.

Í lógaruppskotinum frá Løgmannsskrivstovuni vóru niðanfyrinevndu broytingar skotnar upp at gera í kapitl 24 í revsilógini:

- 1) Herðing av revsing fyri neyðtøku. Hetta er tann ásetingin, sum vit sambært dómi í Føroya rætti og Landsrætti mangla. Revsing hækkast við 1 ári í mun til galdandi revsing. Lov nr. 635 frá 8. juni 2016.
- 2) Herðing av revsing fyri samlegu við barn undir 15 ár, tá ið gerningsmaðurin hevur gjørt sær dælt av síni kropsligu ella sálarligu yvirvág. Hetta er tann ásetingin, sum vit mangla sambært dóm. Revsing hækkast við 1 ári í mun til galdandi revsing. Lov nr. 635 frá 8. juni 2016.
- 3) Herðing av revsing fyri blúnisbrot. Sektarrevsing tvífoldast. Lov nr. 257 frá 10. apríl 2018.
- 4) Reglur um eftirlit við forboðum, sum persónar dømdir fyri ávís kynslig brotsverk hava fingið saman við dóminum. T.d. ikki loyvi at vera saman við børnum ella koma á støð har børn eru. Ella seta seg í samband við børn gjøgnum internetið. Lov nr. 1425 frá 17. desember 2019.
- 5) Samtykkigrundað neyðtøka. Kom í gildi í DK 1. januar 2021. Tað verður staðfest, at samlega við ein persón, sum ikki hevur givið samtykki til tað, er neyðtøka. Lov nr. 2208 frá 29. desember 2020.

Á fundinum vóru eisini hesir spurningar settir á skrá at umrøða:

- 1) Politiskar fráboðanir í viðmerkingunum til lógaruppskot um støðið á revsing fyri ávís brotsverk?
- 2) Samtykkigrundað neyðtøkuáseting ella sjálvboðinggrundað neyðtøkuáseting?

I. Prinsipielli spurningurin um egnan føroyskan revsirætt

Á fundinum í Revisrættarráðnum týsdagin 21.09.21 varð m.a. komið inn á meira grundleggjandi spurningar, um endamálið við einum føroyskum revsirætti. Onkur limur hefti seg við, at uppskotið til broyting í revsilógini, sum varð lagt fyri ráðið, tyktist stremba móti

neyvari javnseting (synkronisering) við tær broytingar, sum eru framdar í Danmark seinnu árinum, við lítlari og ongari grundgeving aðrari enn, at føroyska rættarstøðan skal fylgja tí donsku.

Er ongin onnur grundgeving fyri broytingunum enn, at hetta er tað, sum fólkating og stjórn hava samtykt í Danmark sum danskan rætt seinastu árinum, og ongin sjálvstøðug føroysk rættarpolitisk viðgerð liggur aftanfyrri, so er ringt at síggja nakað endamál við egnum føroyskum revsirætti.

Í felags yvirlýsing millum landsstýrismannin við lógarmálum og danska løgsmálaráðharran, dagfest 15. mai 2009, bleiv sagt um fortreytirnar fyri yvirtøkuni av revsirættinum:

“Partarnir eru eisini samdir um framhaldandi at hava eitt tætt samband á tí revsirættarlaga økinum eftir yvirtøkuna við atlitum at tryggja, at tað í Føroyum og Danmark er ein felags virðing fyri felags megingrundleggjandi virðum og meginreglum, sum kemur til sjóndar í rættar- og lóggávusiðvenjuni.”

Hesar prinsipiellu og heldur veikt orðaðu fortreytir blivu nágreinaðar nakað av Ríkisumboðnum, sum við skrivi dagfest 11. desember 2009 víðarisendi fatanina hjá danska løgsmálaráðnum av hesum fortreytum til Løgtingsins uttanlandsnevnd, ið var nevndin, sum hevði yvirtøkuna um hendi.

Ríkisumboðið segði m.a. so, aftaná endurgeving av longri broti úr almennu viðmerkingunum til donsku útgávuna av yvirtøkulógini, at fortreytin um “fælles respekt for en kerne af grundlæggende værdier og principper, der er kommet til udtryk i rets- og lovgivningstradition” m.a. merkir

“at en færøsk straffelov vil skulle indeholde bestemmelser, der i det væsentlige svarer til reglerne i den danske straffelovs kapitel 12 og 13 om henholdsvis forbrydelser mod den danske stats selvstændighed og sikkerhed og forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder mv.”

Uttanlandsnevnd lögtingsins tók saman um í álitum 20. januar 2010 og segði so um javnvágina millum ein danskan (ella norðurlendskan) og ein serføroyskan revsirætt:

“Nevndin er samd um, at talan er um stóra avbjóðing at fara undir at orða føroyska revsilóggávu, ið er grundað á føroysk viðurskifti, men eisini á ta norðurlendsku revsirættartradisjónina. Slíkt arbeiðið eigur at verða fyrireið og skipað í eini serkønari rættarskipanarnevnd. Vit eiga at luttaka í norðurlendskum samstarvi, samstundis sum vit skipa innlendis samskifti um revsimál, herundir gransking og undirvísing. Neyðugt er tó alt fyrri eitt at fara undir eina bráðfeingis endurskoðan og neyðugar dagfóringar av galdandi revsilóg.”

Samanumtikið er lítið at ivast í, at hóast ein føroyskur revsirættur framhaldandi á prinsipiellum stigi fer at vera, og helst noyðist at vera bundin at donskum revsirætti, so liggur sum fortreyt handan yvirtøkuna av málsøkinum revsirættur í 2010, at rættarstøðan á mongum ítøkiligum økjum fer at vera ymisk, og at ein føroysk revsirættarvenja og ein føroyskur revsirættarpolitikkur so líðandi eigur at mennast.

Neyv synkronisering við danskan revsirætt, har føroyskur revsirættarpolitikkur er lítið meira enn neyv fremjing av júst teimum lóggávustigum, sum longu eru framd í Danmark, er neyvan sambærilig við fortreytirnar fyri yvirtøkuni av revsirættinum í 2010.

Í framhaldi av hesum sjónarmiðum var frá Løgmannsskrivstovuni víst á, at tað arbeiðið, sum landsstýrið síðani 2017 hevur gjørt við at føroyska og dagføra revsilógina, er ein byrjan uppá at byggja upp ein føroyska revsirættarpolitikk. Við at lata galdandi danskmæltu revsilógina í ein føroyskan ham, verður eisini fingin ein grundleggjandi kunnleiki og serfrøði til revsirættin

í fyrisitingini og í Løgtinginum. Herumframt verður grundstøði lagt undir eitt føroyskt lógar- og rættarmál innan revsirættin.

Tá ið øll revsilógin er á føroyskum – vónandi í 2022 - er ætlanin at seta eina serkøna rættarskipanarnevnd, sum skal verða við at fyrireika og skipa arbeiðið at gera eina føroyska revsilóg, sum er lagað til føroyska samfelagið. Í hesum sambandi er hugsanin, at hetta arbeiðið kann setast í gongd við, at tað verður skipað fyri eini ráðstevnu um revsirætt í Føroyum, har serkøni í Føroyum og uttanlands hava fyrilestrar.

II. Ov illa diskuteraðar revsiherðingar

Í framhaldi av sjónarmiðunum í parti I, um, at føroyskur revsirættarpolitikkur er lítið meira enn neyv fremjing av júst teimum lóggávustigum, sum longu eru framd í Danmark, helt onkur limur í ráðnum, at summar herðingar vóru ikki nóg væl diskuteraðar og kanska ikki høvdu grundarlag í serføroyskari revsirættarpolitiskari viðgerð. Her verður serliga hugsað um uppskotið um at tvífalda sektina fyri blúnisbrot í mun til galdandi sektarrevsing. Grundgevingin í uppskotinum fyri ráðnum var, at sektarrevsingin í størri mun skal endurspeгла ta skemd, sum órættaði er fyri.

Spurnartekin kann setast við, um blúnisbrot er ein stórur revsirættartrupulleiki í føroyska samfelagnum. Føroyska samfelagið er á mangan hátt øðrvísi enn danska. Eitt nú er samanspælið millum formliga (statsmonopoliseraða) og óformliga revsing øðrvísi í Føroyum. Ikki er vist, at tað í ítøkiligum fornum um blúnisbrot eigur at føra til ymisk úrslit, men føroyska rættarstøðan kann ikki á økjum sum hesum uttan nærri viðgerð einans lagast til ta dansku, sum um talan var um einfalda “dagføring”.

Til hetta varð av øðrum ført fram, at í útgangsstøðinum kann man vera samdur um, at tað kunnu vera revsiherðingar, sum verða gjørdar í Danmark, og sum ikki eru eins viðkomandi í Føroyum t.d. viðvíkjandi rokkarakriminaliteti. Í hesum førum hava vit í Føroyum í fleiri førum valt ikki at taka herðingina við í føroysku revsilógini, tí tað hevur verið mett óviðkomandi í Føroyum.

Í mun til t.d. uppskotið um at herða sektarrevsingina fyri blúnisbrot varð av fleiri ráðslimum hildið, at støðan er eitt sindur annarleiðis, tá ið komið verður inn á kynsligu brotsverkini. Í hesum málum er almenna rákið og politiska hugsanin um herða revsing vanliga tann sama í Føroyum sum í Danmark, og tí verður hildið at tað í hesum førum illa slepst undan at hava somu herðingar sum í Danmark. Í øllum førum krevjast sambært hesum seinnu sjónarmiðum meira ítøkiligar grundir at vera fyri, at tað ikki skal vera tað sama í Føroyum.

Viðvíkjandi spurninginum um revsing varð eitt annað sjónarmið ført fram av ráðslimi um, at vit eiga eisini at hava eina støðu til, um vit halda, at herd revsing kann standa einsamøll. Víst varð á at tað er ongin ivi um, at øll ynskja færri offur í framtíðini, og fatanin hjá hesum ráðslimi var, at revsing eina, er ongin gongd leið, men at viðgerð eisini má til, bæði við og uttan tvingsli. Fleiri tóku undir við hesum sjónarmiði og hildu, at tað kjakið eigur at verða tikið upp í ráðnum. Revsirættarpolitikkur eigur eisini at hava fokus uppá á aðrar reaktiónir enn einsíðugt uppá herða revsing.

III. Politiskar fráboðanir í viðmerkingunum til lógaruppskot um støði á revsing fyri ávís brotsverk

Osøkin til at hesin spurningurin varð tikin upp í revsirættarráðnum var, at tað er sagdir nakrir dómur í seinastuni, har landsrætturin hevur boðað frá, at teir ikki meta seg kunnu herða revsingina fyri ávís kynslig brotsverk í Føroyum, uttan at politiski myndugleikin í Føroyum hevur givið til kennar, at soleiðis skal tað eisini vera í Føroyum.

Løgmannsskrivstovan upplýsti í hesum sambandi, at tað higartil hevur verið eitt tilvitað val frá føroyska politiska myndugleikanum ikki í viðmerkingunum til lógaruppskot at úttala seg um, hvørja revsing dómstólarnir ítøkiligast skulu døma í einstøku málunum.

Mann hevur hildið seg til grundregluna um, at lóggevari ásetir revsirammu og treytir fyri gerningsinnihaldinum fyri eitt lógarbrot, og at tað síðani er upp til dómstólarnar at leggja støðið fyri revsingini. Hetta er grundað á ta hugsan, at lóggevari ikki eigur at leggja seg út í dømingina hjá dómstólunum. Frá føroyskari síðu hevur ætlanin allatíðina verið, at sama dómsvenja skal vera í Føroyum sum í Danmark í tann mun, at revsirammen og gerningsinnihaldið í greinini er tað sama, hóast orðingarnar kanska ikki eru heilt eins. Tað varð eisini víst á, at dómsmenn luttaka í rættarmálum júst fyri at tryggja, at revsingarstøðið í einstøku málunum er í samsvar við fatanina hjá borgarum yvirhøvur.

Í framhaldi av hesum høvdu nakrir ráðlimir tað sjónarmið, at tað er ein óskikkur, at lóggevari í viðmerkingunum leggur seg út í dømingina hjá dómstólunum.

Mótsatt hesum var eitt annað sjónarmið, at tað hevur verið siðvenja í nógv ár í Danmark, at lóggevari ger eina minni broyting í lógini og í viðmerkingunum gevur til kennar, at politiskt er tað eitt ynski, at revsingin fyri ávíst slag av lógarbroti verður herd, og hvussu nógv. Hetta er ein siðvenja, sum dómstólarnir hava tikið til sín, og tað er í hesum ljósi, at útmeldingin frá landsrættinum skal síggjast.

Niðurstøðan var at tað út frá nýliga søgdu dómunum má leggjast til grund, at um ein lógarbroyting verður gjørd í Danmark sum hevur til endamál at herða revsingina fyri ávíst lógarbrot, so má sama lógarbroyting leggjast fyri Løgtingið, soleiðis at Løgtingið eisini gevur til kennar, at mann ynskir at revsingin skal herðast, fyri at dómstólarnir skulu døma herða revsing í Føroyum.

Tað var í hesum sambandi víst á, at dómstólarnir sjálvsagt av egnari drift framvegis kunnu herða eina revsing, um tað verður mett rætt at gera. Slík herðing av revsingini kann síðani roynast í landsrættinum og endaliga staðfestast í Hægstarætti.

IV. Samtykkigrundað ella sjálvboðinggrundað neyðtøkuáseting

Í uppskotinum til broytta § 216 um neyðtøku er tann broyting skotin upp, at farið verður yvir til somu samtykkigrundaðu neyðtøkuáseting, sum er framd í Danmark fyri stuttum. Orðingin í uppskoti til § 216, stk. 1, er soljóðandi:

“Fyri neyðtøku verður tann revsaður við fongsli í upp til 8 ár, sum hevur samlegu við persón, ið ikki hevur givið samtykki til tað.”

Í almennu viðmerkingunum til lógaruppskotið stendur fyrst so:

“Tíðin er komin til at tryggja, at rætturin til kynsligan sjálvavgerðarrætt eisini í Føroyum gerst snúningsdepil fyri, nær talan er um neyðtøku. Vit eiga sum eitt rættarsamfelag at geva teimum, sum hava verið fyri neyðtøku, ta rættartrygd, sum tey hava krav uppá.”

Síðan verður sagt:

“Í uppskotinum verður tí skotið upp, at § 216, stk. 1 í revsilógini, sum viðvíkur neyðtøku, verður orðað av nýggjum, soleiðis at tað framyvir verður staðfest, at samlega við ein persón, sum ikki hevur givið sítt samtykki til tað, er neyðtøka.”

Sum tað triðja verður sagt í almennu viðmerkingunum:

“Hildið verður at innseting av eini neyðtøkuáseting, sum er grundað á samtykki, ikki einans fer at hava týðning fyri, hvussu neyðtøkumál fara at verða mett og viðgjørd av politinum, ákærumyndugleikanum og dómstólunum, men at hetta eisini fer at elva til hugburðsbroyting í landinum, tí hetta varpar ljós á, at vit skulu virða mørkini og frælsi hjá okkara medmenniskjum umframt rættin til at ráða yvir egnum kroppi.”

Ráðslimur vísti á, at trupulleikin er, at seinna reglubrotið fylgir ikki uttan víðari av fyrra brotinum. Kynsligur sjálvavgerðarrættur kann eisini fremjast uttan eina áseting um samtykki. Eisini annað hugtak enn samtykki kann virða kynsligan sjálvavgerðarrætt eins væl.

Triðja brotið hevur tann trupulleika, at eisini ein víðkað sjálvboðingrunað áseting kann elva til hugburðsbroyting og til eina frægari virðing fyri menniskjansliga integritetinum hjá serliga kvinnum. Økt virðing fyri kvinnum er ikki óloysiliga knýtt at hugtakinum ella orðinum “samtykki” heldur enn t.d. “frælsi” og ella tí “sjálvbodna” (fríviliga).

Meirilutin í danska revsirættarráðnum á 10 limir móti minniluta á 1 lim mælti í álit frá 2020 (Betænkning 1574) til eitt annað grundarlag enn samtykki, nevniliga eina svenskt líknandi skipan, har samlega skal vera sjálvboðin (frívilig). Meirilutin í danska revsirættarráðnum mælti til at víðka verandi § 216, so at meginreglan um, at samlega skal vera sjálvboðin bleiv víðkað, so at støður, ið ikki eru sjálvbodnar, og sum fyrr (og framvegis eftir verandi føroysku § 216) kundu elva til, at tann ákærði í ov stóran mun bleiv fríkendur, blivu víðkaðar og betraðar.

Meirilutin greiddi soleiðis frá:

“Det afgørende for straf efter straffelovens § 216 bør således ikke være, om der i forbindelse med samlejet er anvendt tvangsmidler, eller om forurettede ikke har været i stand til at modsætte sig handlingen, men om den seksuelle handling var frivillig.

Straffelovrådet finder derfor, at straffelovens § 216 bør ændres, således at bestemmelsen dækker enhver form for ufrivillighed. En sådan udvidelse af det strafbare område vil gøre det klart, at seksuelle handlinger altid skal være frivillige for de involverede parter. Det kan samtidig bidrage til en generel forståelse af, hvor grænserne går mellem acceptabel seksuel adfærd og strafbar seksuel adfærd, og vil medvirke til at tydeliggøre det strafferetlige værn,”
(Betænkning 1574, s. 129)

Meirilutin í danska revsiráttarráðnum helt eisini, at ein sjálvboðingrunað neyðtøkuáseting er meira fevnandi og rættartryggari enn ein samtykkigrundað áseting. Meirilutin tók soleiðis samanum:

“Det er i den forbindelse *flertallets* opfattelse, at der nok er påvist et klart behov for at udvide den gældende kriminalisering og for i mange situationer at pålægge den, der tager initiativ til samleje eller andet seksuelt forhold, en forpligtelse til at sikre sig, at den anden part er indforstået hermed, men at der på den anden side må tages højde for, at der er situationer, hvor der efter de konkrete omstændigheder er en formodning for frivillighed, og hvor det derfor er rimeligt at forvente, at den anden part siger fra, hvis vedkommende ikke er indforstået med det. Flertallet peger i den forbindelse på, at der, hvis reglerne ikke udformes med forståelse herfor, vil der være risiko for at kriminalisere en seksuel adfærd, som af mange vil blive anset som naturlig og sædvanlig i forbindelse med seksuelt samvær. Flertallet anfører, at dette er en af grundene til, at en ny bestemmelse foreslås baseret på frivillighed og ikke på samtykke.”

(Betænkning 1574, s. 13-14).

Seinni segði meirilutin so:

“Straffelovrådets flertal har ved formuleringen af forslaget til en ny voldtægtsbestemmelse og de dertil knyttede bemærkninger været opmærksom på og taget hensyn til, at kriminaliseringen ikke udstrækkes så vidt, at den kommer til at omfatte seksuelle handlinger, som der ikke er et klart behov for at kriminalisere.

Det er i den forbindelse flertallets opfattelse, at der nok er påvist et klart behov for at udvide den gældende kriminalisering og for i mange situationer at pålægge den, der tager initiativ til samleje eller andet seksuelt forhold, en forpligtelse til at sikre sig, at den anden part er indforstået hermed, men at der på den anden side må tages højde for, at der er situationer, hvor der efter de konkrete omstændigheder er en formodning for frivillighed, og hvor det derfor er rimeligt at forvente, at den anden part siger fra, hvis vedkommende ikke er indforstået med det. Hvis reglerne ikke udformes med forståelse herfor, vil der være risiko for at kriminalisere en seksuel adfærd, som af mange vil blive anset som naturlig og sædvanlig i forbindelse med seksuelt samvær. Dette er en af grundene til, at flertallet foreslår, at en ny bestemmelse skal baseres på frivillighed og ikke på samtykke.”

(Betænkning 1574, s. 130)

Annar ráðslimur vísti á, at í danska lógaruppskötinum sæst at *løgmalarráðið* ásannar, at tað stórt sæð ongin munur er á samtykkigrundaða og sjálvboðingrunaða neyðtøkuáseting.

Løgmalarráðið lýsir munin millum samtykkigrundaða og sjálvboðingrunaða neyðtøkuáseting á hendan hátt:

“Der, hvor de to foreslåede bestemmelser imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse vil kunne føre til et forskelligt resultat, er i visse passivitetssituationer. Som anført ovenfor vil der således, med en samtykkebaseret bestemmelse, i passivitetssituationer kunne påhvile den initiativtagende part en videre forpligtelse til at sikre, at den anden part samtykker, hvis vedkommende forholder sig passiv, end ved en frivillighedsbaseret bestemmelse.

En ny voldtægtsbestemmelse skal sikre et styrket fokus på den seksuelle selvbestemmelsesret og sende et klart signal om, at voldtægt ikke handler om tvang eller pligt til at sige fra. Det bør derfor også være klart, at den initiativtagende part generelt har et ansvar for at sikre, at den eller de andre parter samtykker i samlejet.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at en samtykkebaseret voldtægtsbestemmelse er bedre egnet til at sikre den seksuelle selvbestemmelsesret end en frivillighedsbaseret voldtægtsbestemmelse.”

Onkur ráðslimur setti eisini tað sjónarmiðið fram, um tað yvirhøvur er neyðugt at broyta galdandi § 216? Fatanin hjá flestu av hinum ráðslimunum var, at tað er tørvur á at broyta § 216, og víst varð til, at danska revsirættarráðið í síni betænkning hevur ásannað tað.

Niðurstøðan viðvíkjandi broying av § 216 var, at Revsirættarráðið mælti til at fylgja meirilutanum í danska revsirættarráðnum og ikki seta eina samtykkigrundaða, men eina betraða og meira víðfevnda sjálvboðingrunndaða áseting í gildi fyri Føroyar.

Danska revsirættarráðið hevur í kap. 7, s. 174 og fram, í Betænkning 1574 orðað uppskot til eina sjálvboðingrunndaða áseting um neyðtøku, sum í stk. 1 og stk. 2 ljóðar so:

”§ 216. For voldtægt straffes med fængsel indtil 8 år den, der har samleje med en person, der ikke deltager frivilligt.

Stk. 2. For at en deltagelse skal anses som frivillig, skal valget om at deltage være kommet til udtryk gennem ord eller handling eller fremgå af den konkrete situation og sammenhæng. Der foreligger ikke frivillighed, hvis gerningsmanden har tiltvunget sig samleje ved vold eller trussel om vold. Der foreligger heller ikke frivillighed, hvis gerningsmanden har skaffet sig samleje ved anden ulovlig tvang, jf. § 260, eller med en person, der befinder sig i en tilstand eller situation, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen.”

Fyribils umseting:

“§ 216. Fyri neyðtøku verður tann revsaður við fongslí í upp til 8 ár, sum hevur samlegu við persón, ið ikki sjálvboðin er við í hesum.

Stk. 2. Fyri at samlegan skal vera hildin at vera sjálvboðin, skal valið at vera við, vera komið til sjóndar við orðum ella gerðum ella síggjast í tí ítøkiligu støðuni og høpinum. Tað er ikki sjálvboðið, um gerningsmaðurin hevur noytt annan til samlegu við harðskapi ella hóttan um harðskap. Tað er heldur ikki sjálvboðið, um gerningsmaðurin hevur skaffað sær samlegu við at nýta annan ólógligan tvingsil, sambært § 260, ella hevur skaffað sær samlegu við persón, sum er í slíkum tilstandi ella slíkari støðu, at viðkomandi ikki er førur fyri at seta seg upp ímóti gerðini.”

Tórshavn 15. oktober 2021

Henrik Møller
Sorinskrivari

Michael Boolsen
Føroya Landfúti

Elkin Klettheyggi
Leiðari í Kriminalforsorgini

Bárður Larsen
Adjunktur
Fróðskaparsetur Føroya

Jógvan Elias Winther
Poulsen
Advokatur

Nella Festirstein
Deildarstjóri á
lógartænastuni

Gudrun Mortansdóttir Nolsøe,
skrivari